

2. §. patenta zapové, de se imajo v vsaki deželi komisije napraviti, ktere bojo presodile: ktere davšine imajo po §. 5. lanjskiga patenta (od 7. kimovec) brez plačila jenjati, ktere pa s primernim odškodovanjem.

Že v začetku tega pisma sim Vam rekel, de niso gruntni davki po vseh deželah popolnama enaki, tedej se ni moga postava dati, ktera bi za vse dežele veljala, in bi vse posamesne zadeve obséglia. Deželne komisije so tedej edina prava pot, to imenitno pa težko delo tako dokončati, de bo za vsako deželo prav. Le to bi bilo pri teh komisijah želeti, de bi bilo v vodilih, po katerih se imajo te komisije ravnati, vse na tanjko razločeno, kakó se imajo pri ti reči vesti in kakó se ima ta reč presojevati, de ne bo tèma ali svojeglavnost komisarjev namesti pravice na nobeni strani obveljala in prepíri se začeli.

Kakó se bojo te komisije sostavile, tega ne vém. Kér pa ima potém patentu eno tretjino odškodovanja deržava, drugo tretjino podložni kmet plačati, tretjo tretjino pa gruntna gosposka zgubiti, tedej mislim, de bo tudi ta komisija na tri razdelke šla; eno tretjino komisarjev bo morebiti izvolila deržava, ti bojo cesarski komisarji; drugo tretjino komisarjev bojo izvolili kmetje, tiboj kmečki komisarji; tretjo tretjino komisarjev pa bojo izvolili grajsaki, ti bojo grajski komisarji. Takó se bo zamoga ta reč brez enostranosti pravično razsoditi, in kér je pravednost (Billigkeit) poglavito vodilo tega patenta, keteriga ne sméjo komisije nikdar spred oči pustiti, se sme pričakovati, de se bo to delo lože dokončalo, kakor zdej mislimo. — Nadalje od tega v tretjim pismu. Z Bogam!

Vaš zvest Jurče.

Iz postav za ohranjenje gozdov od cesarice Marije Terezije danih.

(Dalje.)

10) Kér so pa v krajih v sék odločenih nektere drevésa za skidle, hlode, kôle, sode, vozove, podobe, zrézbe, ali za ladije in drugi taki lés, kteri je ljudem koristni in gozdnim lastincam več denarjev pernese, kakor dreva, kaj pa de jih je tedej treba k tacim rečem oberniti, pa le tako dolgo dajati jih, dokler navadni sék terpi; verhovino naj pa lepo sklestijo; sicer naj pa po gozdu dračje, vsušene drevésa in véje lepo čisto poberó, in še le kadar je sila, naj se lepiga in živiga lesa lotijo; posebno se pa

11) Drevésa za vozove, sode in skidle se ne smejo pustiti delječ v gozdu sekati, ampak le ondi kjer imajo v sék odločeni kraj, kér sekači radi škodo delajo, in več drevésov posékajo, kakor jim je dovoljeno, verhe in véje skrijejo, in tako se v gozdu le škoda in potraža déla; skodlarjem naj tedej le perpusté v tistih krajih sekati, ktere jim zemljina gosposka odkaže; sicer pa bodo taka gosposka in skodlarji ojstro po postavi šrafani.

12) Mi tudi to milostivo ukažemo, de naj tiste kraje v sék odločijo, kjer so drevésa popolnama dorastle, pa še preden vsahnejo, ali ondi kjer so drevésa sicer v kaki nevarnosti, ali ob mejah, kjer so drevésa v nevarnosti ukradene biti; pa tudi ni treba séknih krajev preblizo in le v ravnini voliti, ampak kar se da, naj jih delječ v gozdu odberó, de jim ondi lés ne zgnije, in de se v bolj zložnih krajih za druge potrebe prihrani. Če so pa v katerim hribu dorašene drevésa začeli sekati, naj od léta do léta ne nehajo v tistim kraji sekati, in naj ne začenjajo drugej sékati; treba je pa vediti, de naj spredej proti zgornjemu vetru začno sekati, de vétru prostora ne delajo, kjer bi jim utegnil škodo storiti.

13) De se pa taki kraji, kjer so drevésa posekali, kmalo spet zarastejo, je treba vselej nekaj nar boljših, zdravih, ne prestarih, ne premladih, lepih, ravnih, ne

grampovih drevésa za séme pustiti, na katerih so véje lepo razrašene in košate, berstje zeleno, koža brez mahú. Bukve je dobro za séme pušati, ktere niso previsoke, de jih veter ne podere. Naj 30, 40, k večimu 50 stopinj delječ in naskrižem drevésa za séme pušajo. Ako je tréba več ali menj drevésa za séme pušati, se po zemlji obsodi; če je zemlja terdna, ni tréba veliko drevésa za séme pušati, kér jih veter ne bo mogel lahko podréti in podrašine zatréti; kjer je pa zemlja mehka in rahla ali vpuhla, ondi so sémenske drevésa v veči nevarnosti, in če jih veter podere, se bodo druge težko zasijale, in še gojzd bi se opustil. Naj tedej v tacih krajih več drevésa za séme pušajo; tudi za to je to bolji, de séme, kamor pade, ostane in ozelení, in ga veter ne odnese; če so drevésa prerédk, tudi med njimi velika trava zraste in mlade drevéscu zaduší; po tem takim bi se gojzd le težko in počasi zaredil.

Kdor zemljo prav pregleda, ako je terdna ali pa rahla in mehka, ga bo že sama pamet učila: če je tréba več ali menj drevésa za séme pustiti. Kar je tukaj zgoraj od bukev rečeno, tudi kar séme tiče, od vseh družih drevésov veljá.

14) De se pa drevésa, kar jih potrebujejo, o pravim času, v pravim redu, in kakor je za podrašino nar boljši, sekajo, se je tréba v vsakim kraji drugač ravnati, kjer niso vsi kraji enaki; zato se ne morejo, kar sék zadéne, splohne postave dati; pa vender je tréba tole vsim vediti, de naj, kjer listne drevésa sekajo, vselej dosti drevésa za séme pusté; tudi v smrékovim gojzdu naj tako ravnajo, in tukaj naj še posebno skerbé, de preveč smrék ali hoj in sosébno v takim kraji na enkrat ne posékajo, kjer zemlja nima dosti mokrote in sence, kjer imata sonce in veter preveliko moč: v takim kraji bi namreč drevésa ne mogle podrašati, ampak kar bi ob dobrim vremenu ozelenilo, bi kmalo spet sonce zapeklo in zadušilo.

(Dalje sledi.)

Petersiljeve koreninice je spet skušnja poterdirila!

Novice so v 22. listu pod napisom „Mnogo governske kmetijske drobtince“ zopet kaj dobriga in kriština podale. Med njimi je drobtince, vredna, de bi se v zlati skledi hraniла; namreč: „Kravam po porodu posteljco lahko odpraviti“. Ravno sim dobivši Novice, željno preberal, kar slišim zdihovati, de bo revež ob edino kravico prišel, ktera njega, ženo in 6 otročic ev živi, zato, kér se očistiti ne more in vse znamanja so na prirašenje kazale. Jez mu hitro Novično drobtinco podam; on pa berž po že preteklih 24 urah po otelenji po oznanilu hvalevredniga gosp. viteza Morica Franka pomoček napravi — in glej! tretji dan se posteljca srečno iztrebi. Krava je čisto zdrava, in ima veliko mléka. — Ali bi ne bilo kaj takiga, se vé, de v manjši primeri, porodnim ženam v sili svetovati? — *)

Vsa druga se je pred nekimi léti sosedu péla; ki je v enaki okoljstavi po širokoustniga doktorskaza poslal, ki je ubogo kravico terpinčil in terpinčil; pa vender ni mogel posteljce odpraviti, ampak jo je po mnogim mučenji zopet nazaj sunil. Sosed je mogel veliko plačati, pa še ob kravo priti.

Bodi vam ljubeznjive Novice! serčna zahvala za toliko lepiga, dobriga in tečniga kruha, keteriga kakor skerbna mati s tolikim trudam in prizadevanjem — od svojega rojstva do sedanje ure lomite izkojivnim Slovenscam! — Serčna zahvala pa tudi za imenovano drobtinco, ki je več vredna, kakor de bi zlata bila!

Ulimje 10. rožnika 1849.

Jože Virk.

*) Gotovo zasluzi ta pomoček, de bi ga v enacih pogodkih zdravnik i tudi pri porodnih ženah poskusili.

Vredništvo.